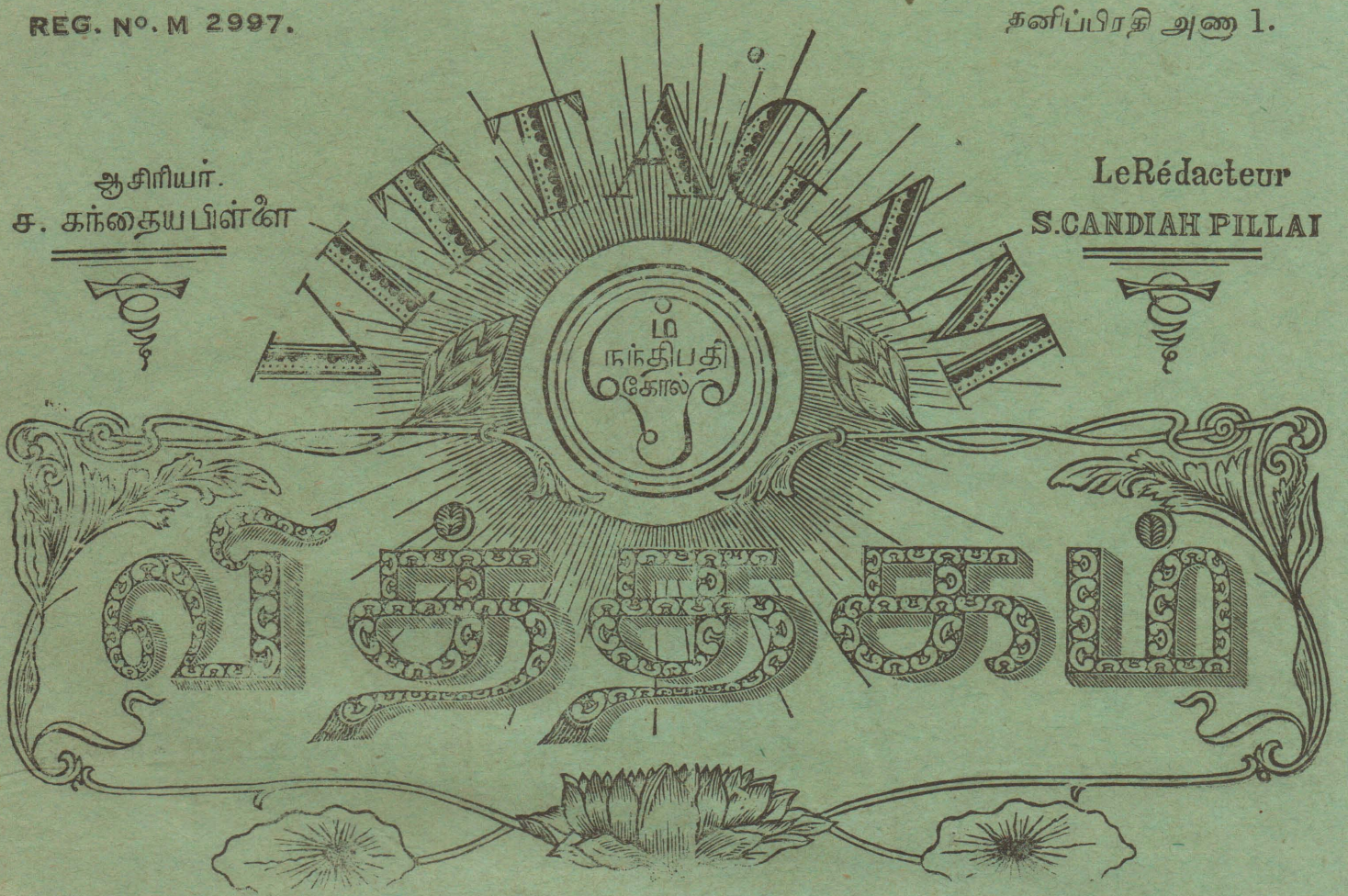

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையபிள்ளை

Le Rédacteur
S. CANDIAH PILLAI

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை

VOL. III

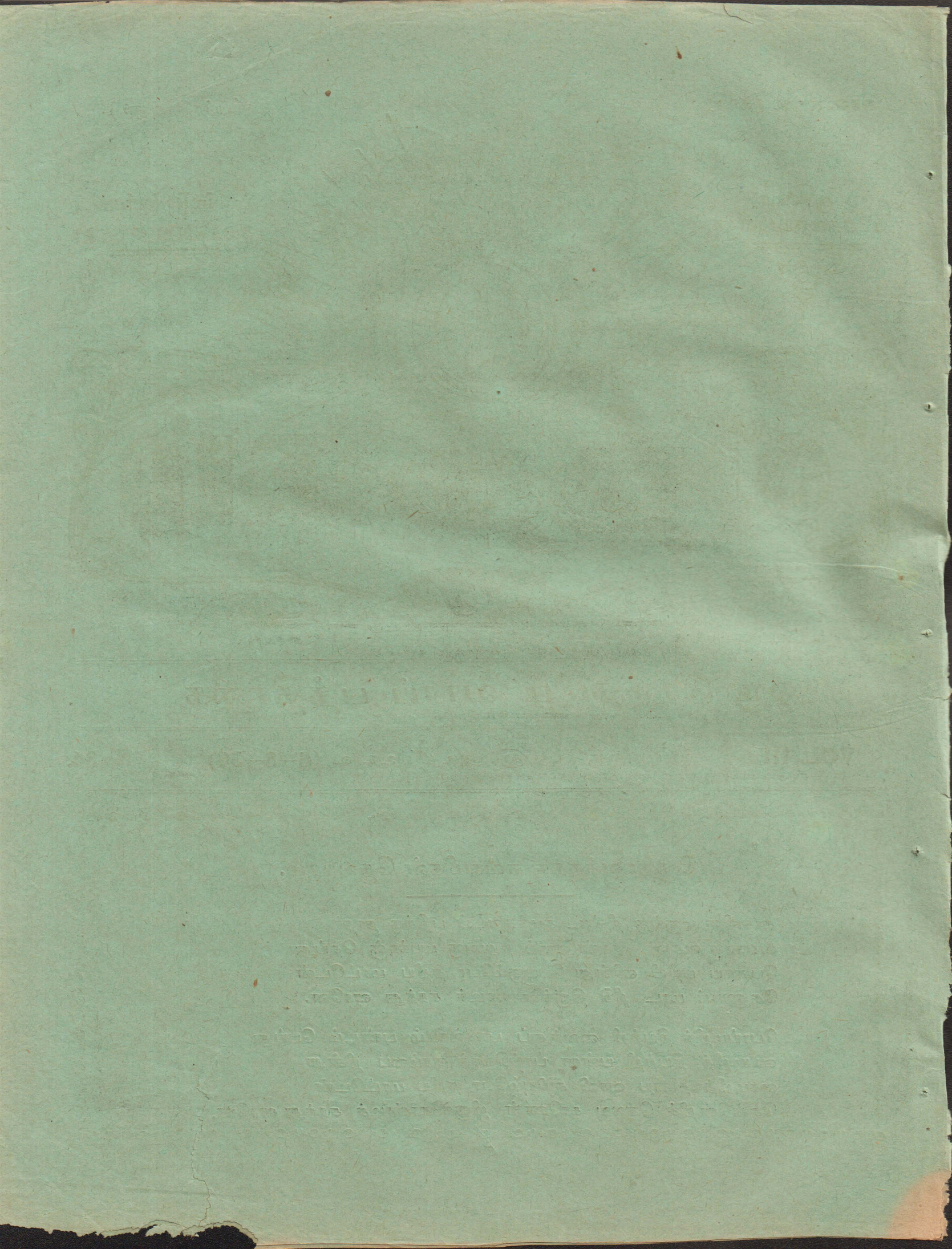
புதுவை, தாது ன்ஸ் ஆடி மீ ௨௩ ௨ (6-8-36)

No 34

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம்.

சாணிநு மருங்கு நீண்ட சழங்குடைப் பதிக்கு நாதர்
வாணிக ரைவர் தொண்ணூற் றறுவரு மபக்கஞ் செய்து
பேணிய பதியி னின்று பெயரும்போ தறிய மாட்டேன்
சேணுயர் மாட நீடு திருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே.

பொய்மறித் தியற்றி வைத்துப் புலால்கமழ் பண்டம் பெய்து
பைமறித் தியற்றி யன்ன பாங்கிலாக் குரம்பை நின்று
கைமறித் தனைய வாவி கழியும்போ தறிய மாட்டேன்
சென்னெறிச் செலவு காணேன் றிருக்கொண்டிச் சரத்து ளானே.

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ—FRATERNITÉ

VITTAGAM

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்

LE REDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது.

Bureau de la Direction:—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது ஹஸ் ஆடி மீ உருவ (6—8—36)

NO. 34.

சுத்த சாதகம்

மருளுறுமாயையதுமுன்றியல்பும்
வகுக்குமைங்குறியுமாய்க்கிழமும்
உருவுறுதமசரசகத்துவமா
யொன்றியேநிற்குதலியல்பாம்
பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதுவும்
பெருகியவாயுவும்வாணும்
வருகுறியாகும்விரியிலையைந்தாய்
வந்தோடுங்கிடி லொன்றாய்க்கிழமும்.

ஐந்துநற்குறியுமுன்றியல்பதுவு
மாகியவருளதேயருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமுன்றியல்பதுவு
மாகியவோவருவருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமுன்றியல்பது
மாகியமாயேயருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமுன்றியல்பதுவு
மாகியவிலையிலுண்ணுவாம்.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மீன் கருதரிய

ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்

வானவர் நண்ணரிய

ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்

பிரான்றன் அடியவர்க்கு

முலபண் டாரம் வழங்குகின்

றன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

தாது வுல் ஆடி மீ ௨௩ ௨

சூது.

சூது என்னும் திரோதான சத்தி என நிற்கும் ஒலி என்னும் நாதமானது, களவொழுக்கப் பயில்வுகளாகிய கந்தருவ வழக்கம் என்னும் உரிய சாதகங்களால் — குரு நெறிகடைப்பிடித்து உஞற்றப்படும் நிறைமுறையான அருந்தல் பொருந்தல்கள் அமைந்த சிறு வாழ்வினால் தூய்மை அடைந்து,

பல துறைப் பாற்பட்டு ஊசலாடும் உளத்தை ஒருமுகப் படுத்தி உணர்ச்சி என்னும் தெளிவை ஆக்க முறச் செய்தலால்,

பெருந்துறைத் தோணி என்னும்

குழலொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி படிம் மறத்தாறு அன்று எனவும், களைப் பற்றி உகைத்து — ஆரோகணம் பெற்று விபாபகம் என்னும் மாயா சாகரத்தை நீந்திக் கரையேறி நித்திபத்துவம் பெற்ற,

தத்துவப் பெரியாராகிய இடைக் காடர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மூவடி முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் அறக் கூறு என்னும் மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் ஒன்பதாம் சூத்த மகுடமாகி மிளிர்வது “சூது” என்பது.

இதற்கு முந்திய சூத்த மகுடமாகிய “கோலை” என்பதன் பண்பு “வித்தகம்” தொகுதி 3 இல. 33 இல் ஷே சூத்தம் துதலியவாறு ஒரு சிறிது விளக்கிக் கூறப்பட்டது.

ஈண்டுச் “சூது” என்பதன் பெற்றி ஒரு சிறிது சுருங்க உரைக்கப்படும்.

உரிய சாதகங்களால் உடலகத்து ஆக்கமுற்ற நாதம் என்னும் ஒலியானது அமல நிறைக் குரிய இயக்கத்தைப் பிருதிவி தத்துவமாகிய அவ் உடலிற் புகுத்திப் புகுத்தி நிவிந்தி நெறி என்னும் அரு நெறியி னின்றும் விலங்காதவாறு ஆற்றிவு பூரணம் பெற்ற மக்களாகிய பக்குவிகளை நிறுவி,

அவ் உடலகத்துள்ள அசுத்த நிறை என்னும் புலால் தத்துவத்தைப் பலிபாகக் கொண்டு-கொண்டு உண்டு,

எறி மீன் புள் மா அனைய தீய இயற்கை யுடைய மன முதலிய கரணங்களை—பொறி புலன்களை அத் தீய இயற்கையி னின்றும் நீக்கு கின்றது — மாற்றுகின்றது எனவும்,

இப் பெற்றி யானது இயற்கை முறையான இன்றியமையாக் கோலை யாகிய பாங்கறி கொலையே யன்றி— நன்மை பயக்கும் கொலையாகிய அறத் தாரே யன்றி உலகத்தவரால் கருதப்

“கோலை”

என்னும்மேலைச் சூத்தத்தால் கூறிப் போந்த புலவர் பெருமான்

“சூது”

என்னும் இச் சூத்தத்தால் மேலை கூறிய அறத்தாற்றினால் ஆம் பயன் இது என உணர்த்துகின்றார் என அறிதற் பாற்று.

மூவடி முப்பது.

அறக் கூறு 3

சூது-சூத்தம் 9

அலைபுளம் நிற்றி யோர்முக மூர்த்தலீற் சீர்நடை யடைவாற் நெருட்டலின் வல் [லுகைப் பறிவாக் கம்பெற ஆக்கலி னிலையி.

என்பது சூத்தம்.

மேலைச் சூத்தத்தால் கூறப்பட்ட பாங்கறி கொலை என்னும் அறச் தாற்றினால் ஆம் பயன் இது என உணர்த்துதல் துதலிற்று இச் சூத்தம் என்க.

சூது என்றால் கவறு சதுரங்கம் முதலியன ஆடுதல் எனவும்,

அத்தகைய விளையாட்டுக்கள், பல முகத்தாலும் படர்ந்து உழலும் மனத்தை ஒருமுகப் படுத்தி வைத்தலாலும்,

வென்றி தோல்விகளால் ஆக்கத் தலைவி ஒருபால் நிலைத்திரான் என்னும் தெளிவை உண்டாக்குதலாலும்,

சூதாங்கில் வல்லுநாய்களை — கருவிகளை மதிப் பொலிவோடு ஏற்றவாறு செலுத்துதலால் அறிவை மேம்படச் செய்து ஊக்குதலாலும்,

உலகியலில் நிலை பெற்றன என்று

உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு அத்தகைய படிப்பாளிகள் பொருள் காணும் படியும், உண்மையை நாடும் ஆற்ற லுடையார் அதனைக் குருவருளால் உணர்ந்து உய்தி யடையும் படியும் அமைக்கப்பட்டது இச் சூக்தம் என்க.

ஓர் முகம் ஊர்த்தல் — மனதை ஒருவழியில் ஊரச் செய்தல். சூதா ட்டம் மனதை ஒருவழிப் படுத்துதற் குரிய பயிற்சி என்பது.

சீர் — நன்மை — செல்வம் எனப் பொருள் படும். அஃது ஈண்டு ஆகு பெயராய் ஆக்கத் தலைவியாகிய திரு மகளை உணர்த்தி நின்றது.

“சீர் நடை அடைவால் தெருட்டல்” என்பதற்கு

“ஆயத் தடையும் வென்றி தோல் விகளால் ஆக்கத் தலைவி ஒருபால் நிலைத்திராள் என்ற ஓர்மை யுண் டாக்கல்” என்பது இத் தமிழ் மறைக்கு உலகியலுக்கு ஒப்ப உரை கண்ட பண்டை ஆசிரியர் கூற்று.

“ஆக்கத் தலைவி என்பது திருமகள்” என்பது பதிப்பாசிரியர் குறிப்புரை.

சொல்வழி நடக்கும் முறையால் வென்றி பெறுதற்கு ஏற்ற தெளிவை உண்டாக்குதல் என இச் சொற் றொடர்க்குப் பொருள் கூறினும் ஆம்.

சீர்—ஒலி—சொல் எனப் பொருள் படும். சூதாட்டங்களுள் “சொற் கேட்டான்” என்னும் ஆட்டமும் ஒன்று உளது. அது “சோக்கட்டான்” என மருவி வழங்குகிறது.

உலகியலுக்கு ஒப்பிய இச் சூக்தப் பொருள் நிறை முறையான சூதாட் டத்தால் உளவாகும் நன்மைகளை உணர்த்திப் படியாம் என அறிதற் பாற்று.

மேல் இச் சூக்தத்தின் உண்மைப் பொருள் ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

1

அலை உளம் நிறீஇ ஓர்முகம் ஊர்த் [தலின்

2

சீர் நடை அடைவால் தெருட்டலின்

3

வல் உகைப்பு அறிவு ஆக்கம் பெற [ஊக்கலின்

நிலைஇய.

அ

சூது என்னும் திரோதானமாய் நிற்கும் நாதங்களானவை, களவொ முக்கம் என்னும் கந்தருவ வழக்கத் தால் தூட்டமை என்னும் வலிமை பெறுதலால், வியாபகமாகிய மாயாப் பிரபஞ்சத்தில் சிதறுண்டு அலைந்து திரியும் மனதை நிவிர்த்தி மார்க்கத்தில் நிறுவி ஒருமுகப் படுத்துதலாலும்,

ஆ

தங்கள் சீர் நடை அடைவால் தூய உணர்ச்சி என்னும் தெளிவை அணு அணுவாக ஆக்கமுறச் செய்த லாலும்,

இ

அத் தெளிவு என்னும் தூய உணர்ச்சியால் வலிமை பெற்று வியா பகம் என்னும் சாகரத்தை நீர்திக் கரை யேறுதற் குரிய சக்தியை — அறிவை ஆக்கம் பெறுமாறு ஊக்கு தலாலும்,

அத்தகைய சூது எனப்படும் திரோ தானமான நாதங்கள் சீவர்கள் பிர பஞ்ச சாகரத்தை நீர்திக் கரை யேறி நித்தியத்துவம் பெறுதற் குரிய தோணி என அமைந்து அச் சீவர் தோறும் நிலை த்தன என்பது.

சூது என்றால் என்னை?

சூது என்றால் மாயை என்ப. “சூதான மாயை” (சுத்த சாதகம்) என்றனர் பெரியார். அதுவே திரோ தானமும் ஆம் எனல் பொருந்தும்.

சூதைச் சூதிதெற்றான் வெல்ல முடியும். திரோதானமே அருளாகி மாற்றம் அடைவது. ஒலி வடிவாகிய-- நாத வடிவாகிய — வேத வடிவாகிய சிவ பரம் பொருள் திரோதானமாயே நிற்கின்றது.

இவ்வாறு சீவர்கள் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு திரோதானமாய்—சூதாய்- மறையாய்-மறை பொருளாய் நிற்கும் ஒலி என்னும் நாதமே-எம் பெருமான் திருவடிப் புணையே சூதான மாயா சாகரத்துள் முழுகிய அச் சீவர்களை நித்தியத்துவ நெடுங் கரையில் சேர்க் கின்றது; மீட்டுக் கொள்ளுகின்றது.

இவ்வாறு மீட்டும் பெற்றியே மேலைச் சூக்தத்தால் கூறிய “கோலை” என்பதன் பயனாய் இச் சூக்தத்தால் கூறப் பட்டது என்க

“அலை உளம் நிறீஇ ஓர் முகம் [ஊர்த்தலின்”

அசுத்த தநுவுடைய சீவர்களாகிய நமது மனம் தூய்மை அடைந்து மதியோடு ஒன்றப் பெறுமையால் ஓவாது அலையும் இயற்கை உடையது. ஓர் தடாகத்தில் அலைந்து கொண்டிருக்கும் தண்ணீருக்கு ஒப்பானது மனம்.

மதி எனிலோ சலனம் நிறையோடு உடையது. விமல தநுவுடைய மெய் யடியார் மனமோ மதியோடு ஒன்றப் பெற்ற தாதலின் நிறை தழுவி நின்று அசையாமல் அசைவதாகும்.

உலகத்திலே சீவர்கள் படிப்பு செல்வம் அதிகாரம் அசுத்தமான சீரீர வலிமை என்பனவற்றால் எத்துணைப் பெருமை படைத்தவரே ஆயினும் மனச்சஞ்சலம் இன்றி—அவச்சலனம்

இன்றி வாழ்தல் முடிபாத காரியமே அருளிய:—
ஆகும்.

ஒவ்வொருவர் மன நிலையும் இரு வினை சொளுபமாய் அமைந்த அவ ரவர் சரீர பௌதிக பஞ்சீகரண நிலைக்கு ஏற்றவாறே அமைபும்.

இன்ன நீர்மைத்தாய் அழுக்கு மனப் பெற்றியினற்றான்-அசுத்தமான அவாவினற்றான் உலகோர் பலர் தமது எண்ணப் படியே பிறர் ஒழுக வேண்டும் எனவும் தம் பொருட் டாகவே பிறர் உயிர் வாழ வேண்டும் எனவும் சங்கற்பம் செய்து அவை கைகூடுமாறு சமயோசிதமாகப் பிறர் பால் ஒவ்வோர் காரணம் தற்பித்துக் கொண்டு ஒவாது முயன்று சுய நலமே கருதிப் பிறர்க்குத் தீமை புரிந்து கேடடைகின்றனர்;

திரு வருட் செயலை எட்டுணை யாவது உணரும் ஆற்றலும் காதலு மின்றி, “நான்” என்னும் அக்கிரம மான பாவனையால் சாங்கோபாங்க மாகப் பலவித சங்கற்பங்களை உள வாக்கி அவதி யுறுகின்றனர். இன்ன நீராரை நோக்கியே,

ஒளவையார் மூதுரை.

உண்பது நாழியுடுப்பது நான்குமூழம்
என்பது கோடிநீனந்தேன் னுவன-கண்
[புதைந்த
மாந்தர் குடி வாழ்க்கை மண்ணின் கலம்
[போலச்
சாந்துண்புஞ்சஞ்சலமேதான்.

(ஹை வாக்குண்டாம்)

என அருளிச் செய்தனர் எமது பாட்டியார்.

பின் வரும் பிரமாணம் “அலை உளப்” பெற்றியை — அழுக்கு மன நீர்மையை நன்று புலப் படுத்துவ தாகும்.

பூரிமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

சிவானந்த லஹரி.

சதாமோஹாடவ்யாம்சரதியுவதீநாம்சுச
கிரௌநடத்யாசாசாகாஸ்வடத்சுடிதீஸ்
வைரமபித: |

கபாலிங்கோமேஹுதயகபிமத்யந்த
சபலமத்தூடம்பக்த்யாபத்வாசிவபவததீநம்
குருவிபோ ||

(ஹை சுவோ. 20)

(இ—ள்) பிரமனது கபாலத்தை ஏந்தினவரே! மங்கள ஸ்வரூபரே! எங்கும் நிறைந்தவரே! எனது மனக் குரங்கானது எப்பொழுதும் மைய லாகிய (அஞ்ஞானமாகிய) காட்டில் திரிகிறது; யௌவன ஸ்திரீகளது தனமாகிய மலையில் நடனம் புரிகிறது; மண், பெண், பொன் என்பன வற்றில் உளவாகும் ஆசை என்னும் மரக் கிளைகளிலும் மிக விரைவாக எல்லாப் பக்கங்களிலும் தனது இஷ்டப் படியே திரிகிறது (அலைகிறது). (ஆதலால்) மிக்க சஞ்சல ரூபமான எனது மனமாகிய இக் குரங்கைத் தேவரீரிடத்து வைக்கப்படும் பக்தி என்னும் கயிற்றால் கெட்டியாகக் கட்டி உமது வசமாகச் செய்து கொள்ளுவீராக (எ—று);

கீழ் முகப்பட்டு அவச் சலனம் அடையும் மனம் மதியாகிய பதியோடு ஒழிவற ஒன்றிச் சாந்தி யடைதல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

பட்டினத்தார் பாடல்.

சிறம்பலமுஞ்சிவனுமருகிருக்க
வெற்றம்பலந்தேடிவீட்டோமே-நீந்தம்
பிறந்தீடத்தைத்தேடி தேபைதைமடநெஞ்சம்
கறந்திடத்தைநாடுதேகண்.

பிறந்த இடம் — ஸ்திரி லிங்கம். கறந்த இடம் — தனம். பிறந்த கறந்த என்பன வற்றின் சுற்றில் அகரம் தொக்கு நின்றன. இவற்றால் கீழ்

முகப்பட்டு அலையும் நீர்மையது அழுக்கு மனம் என்பது வெள்ளிடை ஆம்.

பின் வரும் பிரமாணம் மனம் அலைவு நீங்கி — அவச் சலனம் நீங்கி அமைதியுறுதல் அரிதினும் அரிதாம் என்பதனை நன்று வலியுறுத்து கின்றது.

தாயுமானவர் பாடல்.

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிக்க முதுகின்மேற்கொள்
[ளலாம்
கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழிலினிரதம்வைத் தைத்துலோகத்
[தையும்
வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணை லுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாம்
சந்ததமுமிளமையொ டிருக்கலா மற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாம்
சலமேனடக்கலாம் கனன்மேலிருக்கலாம்
தன்னிகரில்சுத்திபரலாம்
சிக்கையை அடக்கியே நம் மாவிருக்கின்ற
திறமரி துசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிக்கொண்ட வறிவானதெய்
[வமே
தோசோமயானந்தமே.

(ஹை தேசோமயானந்தம் செ. 8;

[இச் செய்யுளால் கூறப்பட்ட சித்திகள் யாவும் மருநாடம்பினர்க் குரிய மருட் சித்திகளாகிய போலிச் சித்திகளை ஆகும்.

ஒருவரும் காணாமல் உலகத்து உலாவல் பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்தல் முதலிய மருட் சித்திகள் சில கருக்கள் கூட்டுறவினால் ஆய கருக்களால் — மருந்துகளால் உருற்றப்பட ஆம்.

இன்ன சித்திகளை உருற்றுவோர் மனம் என்னும் வாசியை வசப்பண்ண அறியாது பிணிகளால் நலிந்து மாண்டு பிறவி விலைப் படுபவரே ஆவர்.

குருவருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த விமல ததுவுடைய மெய்யடியாரே வாசியை வசப்பண்ணின வரர்வர். வாய்மையான அருட்புதுமைகள் வினைக்கும் ஆற்றலுடையாரும் இவரே ஆவர்.]

அரிய பெரிய கருமங்களை உஞற்று வோரும், முன்னிலைக் கோரணிகளால் தமது மனம் ஒரு சிறிதாவது அவச் சலனமடையு மாயின், அக் கருமத்தைக் கடைபோக வழுவற உஞற்றுவது முடியாத காரியமே ஆம்.

ஆதலால் மனம் அவச் சலனம் நீங்கி உபசாந்தி பெறுதற்கே யாவரும் முயல வேண்டும். பெற்றுகரிய பேறு இதுவே. தவப்பயன் இதுவே என்க.

“அலை உளம்” நிலைத்தல் எவ்வாறு? அதற்குரிய சாதனம் யாது? எனின், அதுதான் நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களால் உடலுயிர் சிறிது அமல மடைந்தகாலத்து ஆசானால் தூண்டிக்காட்டப்படும் அரிய பெரிய மகர வித்தையைப் பயிலுதலால், சூக்குமமான நாதங்களை ஆக்க முறச் செய்தல் என்று கூறப்படும்.

அலையும் உளத்தைத் தூய்மை யாக்கி மதியோடு ஒன்றி நிலைக்கச் செய்வது நாதமே — நாதம் என்னும் ஒலியே என்க.

மனக் குரங்கானது எவ்விடத்தும் தாவிச் சமஷ்டியில் வியஷ்டியாய் வியாபித்துக் கெட்டுப் போகாமல் சமஷ்டியில் சமஷ்டியாயே வியாபகம் பெற்றுப் பேரின்பத் தடம் புகச் செய்யும் பெரும் கருவியாயும் பேரின்ப இடமாயும் பொருளாயும் விளங்குவது மகாரம் என்பது.

ஒங்காரத் துட்பொருளாகிய மகர வித்தை என்னும் மௌன மந்திராதிக்கிய வித்தை இதுவே ஆம்.

இதனைக் குருவருளால் பெற்றுப் பயிலாதவன் சூக்கும நாதங்களைத் தன்பால் ஆக்க முறச் செய்து அலையும் உளத்தை நிறுத்திச் சாந்தி அடைதல் முடியாத காரியமே ஆம்.

“.....
மௌனவித்தைஆசான்ரூன் தூண்டிச் [காட்டில்
மணிமுதலாய்த்தசநாதங்கேட்டுக்கானே.”

என் அருளிச் செய்தார் சித்தர் பெருமானாகிய சட்டை முனிவர்.

மௌன மந்திராதிக்கிய வித்தை என்னும் மகர வித்தையைக் குருவருளால் பெற்றுப் பயிலுதலால் உளம் தூய்மை அடைந்து அலைவு நீங்குதல் — மனச் சாந்தி ஏற்படுதல் பின் வரும் தாயுமானவர் வாக்காலும்நன்று வலியுறுதல் காண்க.

தாயுமானவர் பாடல்.

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள்
புந்திமுத லானபேய்கள்
போராடு கோபாதி ராக்ஷகப் பேய்களென்
போதத்தை யூழித்து
வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
விதித்தானிவ் வல்லலெல்லாம்
வீழும் படிக்க் துனது மொனமந் திராதிக்கிய
வித்தையை வியந்தநூர்வையோ
நாதவடி வர்க்கிய மஹாமந்தர ரூபியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நற்சமய மானபயிர் தழையவருமேகமே
ஞானவா னந்தமயிலே
வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்கு முணர்வரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைராஜனுக் கிருகண் மணியா யுதித்
[தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே.

(ஷை மலைவர்காதலி செ 8)

நாதங்களை பன் முகமாகப் பார்த்து படும் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்துவன. உலகியலில் புறத்தே கேட்கப்படும் தூல ஒலியாகிய குழலொலியாமொலி முழுவொலிகளும் குழவி மழலையும்

கேட்போர் உளத்தைப் பிணித்துத் தம்பாற்படுத்து நிற்பல் கண்கூடு அல்லவா?

இங்ஙனமாகும்போது அகத்தே ஒவாது ஒலித்து நிற்கும் மணி முதலாம் தச நாதங்களும் பிறவும் ஆக்கமுற்றுக் கேட்கப் படுங்கால் உளம் தூய்மை யடைந்து ஒருமுகப்பட்டு ஆரோகணம் பெறுதலைக் கூறவும் வேண்டுமா?

மனம் ஒருமுகப்பட்டு ஆரோகணம் பெறாதற் குரிய நிவிர்த்தி நெறிக்கு நாதப் பறை அறையப் படுதல் — கேட்டல் இன்றி யமையாதது என்பது பின் வரும் பிரபல சருதியாலும் தடக்கை நெல்லி என விளக்கம் பெறுதல் கண்டு கொள்க.

திருவாசகம்.

ஞானவா னேந்துமையர் நாதப் பறைய்
[நைமின்
மானமா வேறுமையர் மதிவெண்குடை
[கவிமின்
ஆனநீர் ஐக்கவச மடையப் புகுமின்கள்
வான்வூர் கோர்வோநா மாயப்படை
[வாராமே.
(ஷை திருப்படை யெழுச்சி, செ.1)

[வான ஊர்—ஞானகாசம். சூதான மாயை என்னும் சாகரத்தைத் தாண்டி அமல யாக்கை பெற்று அருள் வடிவோடு ஞானகாசம் என்னும் பாதத்தை அடைதற் குரிய சாதனத்தைச் சுருங்கக் கூறி விளங்க வைக்கின்றது இவ் அரிய பெரிய பாசரம் என அறிதல் வேண்டும்.

ஞான வாள்—ஞான நேத்திரம்; வச்சிராயுதம். நாதப் பறை — “பெருந்துறைக் கோன் முன்பால் முழங்கு முரசு. வேதங்கள் சிவசந்திரானத்தில் ஓவாது ஒலிப்பன என்பதன் உண்மையும் இதுவே ஆம். மான மா—வாசிக் குதிரை. ஏறுதல்—வசப் படுத்துதல் மதி வேண்குடை — ஞானகுண்டவி

யின் பணமுடி வெண்குடை —சீதோ
ஷ்ண சமரசக் குடை —ஜக ரக்ஷகக்
குடை. நீற்றுக் கவசம் — அசுத்த
பௌதிகங்கள் நீராகப் பெற்ற —சண்
ணமாகப் பெற்ற விமலமான குப்பாயம்
—விமல யாக்கை.]

மேலே கூறியன கொண்டு, சூது என்
னும் திரோதானமாய் நிற்கும்.நாதங்கள்
“அலைஉளம் நிரீஇ ஓர்முகம் ஊர்த்தலின்”
பெற்றி கண்டு கொள்க.

“சீர் நடைஅடைவால் தேருட்டலின்”

நாதமானது தனது சீர் நடை அடை
வால் — முறையான் ஆக்கமுறும்
இசை வகையால் — ஒலி மாத்திரை
பேதங்களால் உணர்ச்சி என்னும்
தெளிவைச் சிறிது சிறிதாக ஆக்க
முறச் செய்கின்றது.

பகர வித்தையை ஆசான் துண்டிக்
காட்டுதலால்—பற்றுதற்குரிய குறியை
காட்டுதலால் பலவித நாதங்கள் முறையே
ஆக்க முறுகின்றன —கேட்கப்படு
கின்றன.

ஒலியாகிய நாதம் தச நாதம் கண்
கிணி நாதம் வீரகண்டாமணிச்
சிலம் பொலி நாதம் (தியாகர் பாதத்
தில் ஒலிக்கும நாதம்) பஞ்ச நாதம்
சங்கநாதம் பறைநாதம் முதலிய நாதங்
கள் கேட்கப்படும்

திருமந்திரம்.

மணிக்கடல் யானை வளர்குழன் மேகம்
மண வண்டு தும்பி வளைப் ரிகையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்கள் தாயிவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பாக்கவொண்ணாத.

கடலொடு வேகக்களி ரொடு மோசை
அடவொடு மவ்வீன யண்ட ரண்டத்துச்
சடர்மன்னு வேணு சரிசங்கி னேசை
திடமறு யோகிக்கல் லாற்றெரியாதே.

(ஷை 3ம் த.ந் தியானம்—மந். 9, 10.)

இந் நாதங்களின் தன்மைக்கு ஏற்ற
வாறு உணர்ச்சி என்னும் தெளிவும்
அணு அணுவாக ஆக்க முறும்.

தினை மயக்கம் படி முறையான் ஒழி
ந்து உடலுயிரில் மாற்றங்களும் ஏற்ற
பெற்றி உளவாகும்.

சூது விளையாட்டில் ஒரு கருவியை
அதன் இடத்தில் இருந்து மற்றோர்
இடத்துக்கு மாற்றுதல் உண்டு
அல்லவா?

இஃதே போல்,

திரோதான சத்தியாகிய ஒலியும் உறு
ப்புக்களுக்கு இயற்கையாய் அமைந்த
தடிப்பைக் கெடுத்து, அருந்தல் பொரு
ந்தல்களின் நிறை பேதத்தால் சுருங்கி
யும் பருத்தும் கேடடைந்த உறுப்பு
க்களை அவற்றின் கேடான நிலைமையி
னின்றும் வெளியெய்றி எந்த எந்த
இடத்தில் எவ் எவ் உறுப்புக்களை எவ்
எவ்வாறு அமைக்க வேண்டுமோ அவ்
அவ் உறுப்புக்களை அந்த அந்த இடத்
தில் அவ் அவ்வாறு அமைத்து—
ஸ்தானப் பிரஷ்டம் செய்து சீர்ப்
படுத்தும் என அறிக.

பின் வரும் வேதப் பிரமாணமும்
இவ் உண்மையை நன்று
புலப்படுத்துதல் காண்க.

இருக்கு.

முதல் மண்டலம்—முதல் அஷ்டகம்.

முதல் அத்தியாயம்.

வருக்கம் 10.

மண்டலம் 1 அநுவாகம் 2 துக்கம் 3

இருக்குக்கள் 10

உறு திவாய்ந்தவையே னுமுடைப்பவர்
அறு திவாய்வுறவொன்றினைப்பேர்ப்பவர்
உறு துணையெனக்கொண்டிடுமித்திர
குறுகிநற்குடையாக்களைக்கண்டன(5).

(இ—ள்) பலமான வற்றையும

கெடுத்து ஒன்றை இலேசாக இடம்
மாற்ற வல்லவர்களை (மருத்துக்களை)த்
துணையாகக் கொண்ட இந்திரனே!
குறைக்கண் வைக்கப்பட்ட கறவைகளை
(யும்) நீ கண்டாய் (எ—று)

இங்கே மருத்துக்கள் என்றது வாயு
க்களை ஆம். அவையே நாதம் என்னும்
ஒலி ஆம். விர்துவில் உதிக்கும் வாயுக்
களின் அசைவே நாதம் எனப்படுவன.

இந்திரன் என்னும் சொல் 26
பெயர்களைக் குறிக்கின்ற தென்பது
வேத முறையீடு. இவை “வித்தகம்”
தொகுதி இல. 32 இல் கூறப்பட்டன.
ஆங்குக் காண்க.

இவ்வாற்றால், நாதம் “சீர் நடை
அடைவால்” — இசை என்னும் ஒலி
பேதத்தால் — ஆக்க முறும் முறை
மையால் உடலுயிரில் மாற்றங்களை
உளவாக்கி உணர்ச்சி என்னும் தெளி
வைப் பூரணப் படுத்தும் திறன் கண்டு
கொள்க. ‘சீர்’ என்பது வண்ணம் —
இசை— ஒலி எனப் பொருள் படும்.
நடை அடைவு—இயலும் முறைமை.

“வல் உகைப்பு அறிவு ஆக்கம் பெற
ஊக்கலின்”

மேலே கூறிய தெளிவு என்னும்
தூய உணர்ச்சியால் வியாபகம் என்னும்
மாயா சாகரத்தைக் கடத்தற் குரிய —
நிவிர்த்தி நெறியில் ஆரோகணம்
பெறுதற் குறிய வலிமை — சக்தி
உண்டாகிறது.

வலிய உகைப்பினால் அறிவு ஆக்கம்
பெறுமாறு ஊக்குகின்றன நாதங்கள்
என்க. தூய்மை அடைந்த நாதங்களை
மாயா சாகரத்தைக் கடத்தற் குரிய
தோணி ஆகின்றன.

இவற்றையே “பெருந்துறைப்
பெருந்தோணி” என்றனர் மணி வா
சகப் பிரபு. இவையே குழலொலி கூத்
தொலி ஏத்தொலி எனப்படுவன.
பெருந்துறை என்பது ஞானகாசம் —

—அகண்ட வெளி. ஞானாகாசமாகிய பிரம புரத்தில் நாத வடிவாகிய வேத வடிவாய் வீற்றிருப்பவரே தோணியப்பர். இப் பிரமபுரீசுவரரையே பின் வருமாறு பாடியருளினார் ஞானசம்பந்தப் பிரபு.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

“.....
கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியார் கழல்கை
[யாற்றொழுதேத்தப்]
பெற்றமூர்த்தபிரமபுரமேவிய பெம்மானி
[வனன்றே.”

(ஹைதிரப்பிரமபுரம் பண்-நட்டபாடை
(பாச-2)

[வாய்மையான கற்றல் கேட்டல் உடைவயரே இப்பிரமபுரீசுவரரைக்கண்டு தொழுதற்கு உரியராவர் கேட்டல் என்பதநாதங்களாகிய வேதங்களைத் தம் முள்ளே கேட்டல்.

வாய்மையான கற்றல் கேட்டல் களின் பெற்றி “வித்தகம்” தொகுதி 2 இல், 2, 4 இல் “கல்வி” “கேள்வி முயல்” என்னும் கட்டுரைகளில் விளக்கிக் கூறப்பட்டது. ஆங்காங்குக் காண்க. பெற்றம் — மெய்யடியார் விமல யாக்கை— இடப தேகம்.]

“.....
ஊர்பரந்தவுலகின்முதலாகிய ஓர் ஊர்
[இதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிரமபுரமேவியபெம்
மானிவனன்றே”
(ஹை ஹை 3)

[உலகின் முதலாகிய ஓர் ஊர்—
ஞானாகாசமே யாவும் தோன்றி ஒடுங்
கும் இடம். இதுவே பிரம புரம்.]

மறகைலந்தலிபாட்டலோடாடலாரகிமமு
[வேந்தி

இறைகலந்தவினவென்வளைசொர
[வென்னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடியார்பொழிநீடு
[யர்சோலைக்கதிர்சிந்தப்

பிறைகலந்தபிரமபுரமேவிய
[பெம்மானிவனன்றே.”
(ஹை ஹை செ. 6)

“கடியார் பொழில் நீயேர் சோலைக் கதிர் சிந்தப் பிறை கலந்த” என்பது மணம் கமழ் தெய்வத்து இளநலம் திகழும் மெய்யடியார் விமல யாக்கையில் — பூந்துருத்தியில் உளம் தூய்மை அடைந்து ஒன்றப்பெற்ற மதி பூரணப் படுதலை— உணர்ச்சி என்னும் தெளிவு ஆக்க முற்றுப் பூரணப் படுதலை உணர்த்தி நின்றது. “மறை கலந்தலி” பாடப் படுதலால் — அசைவு என்னும் நடனம் புரியப் படுதலால் — குழலொலி கூத்தொலி எத்தொலிகள் நிகழ்தலால் அறிவு என்னும் மதி மதி என்னும் தூய உணர்ச்சி ஆக்க முற்றுப் பூரணப் படுகின்றது — விமல யாக்கையாகிய பூம் பொழிலில் கதிர் என்னும் ஒளியை வீசுகின்றது என்க,

சுந்தரர் தேவாரம்.

“அரவொலியாகமங்கள் அறிவாரறி தோத்தி
(ரங்கள்
விரவியவேதலிவிண்ணெலாம்வந்தெதிர்ந்
(திசைப்ப
.....
சிரமலியானை தந்தான்.....”

என நாதங்களாகிய வேதங்களைத் தம்முள்ளே கேட்டலால்— பெருந் துறைத் தோணிபற்றி உகைத்தலால் மனமாகிய யானை என்னும் வாசி வசப் பட்ட திறனை வன்றொண்டப் பெருமான் அருளியதும் அறிக.

மனம் மதியோடு ஒன்றி நின்றலே வசப்படுதலாம். அதுவே ஞான திருஷ்டி பெறுதல்; ஞான வாரணம் பெறுதல். சிரமலி யானை என்பது வழியடியானாகிய வானவர் கோமானை ஆயிரங் கண்ணன் என்பது போன்ற தோர் கற்பனையாய் யாவற்றையும் தடையின்றி அறிதற் குரிய தூய

உணர்ச்சியையே — ஞான திருஷ்டி யையே உணர்த்தி நின்றது என்க. விரிப்பிற் பெருகும்.

இத்தகைய குழலொலி கூத்தொலி எத்தொலிகள் நிவித்தி நெறியாகிய அரு நெறியில் உகைத்து ஆரோகணம் பெறுதற் குரிய தோணிபாய் அமைந்தன எனவும்,

இவை “அலை உளம் நிறீஇ ஓர் முகம் ஊர்தலி” னற்றன் பிரம புரத்துறை பெம்மானை உணரப் பெறுதல் கை கூடும் எனவும்,

தாம் அருளிய இத் திரு நெறித் தமிழ்மறையின் உண்மைப் பொருளைக் குருவருளால் அறிய வல்லவரே உரிய சாதகங்களால் பழ மலம் பற்றறுத்து நித்தியத்துவம் பெறுவார் எனவும்,

ஒன்றும் போதா அறிவிலிகளாகிய எம்போலிய மாக்களுக்கு அறிவுறுத்து பவராய்ப் பின் வரும் திருக் கடைக் காப்பை அருளிச் செய்தார் எமது திரு ஞான சம்பந்தப் பிரபு என அறிக.

அருநேறியமறைவல்ல ஞானியகன்பொய்சைய
[வர்மேய
பெருநெறியபிரமபுரமேவியபெம்மானிவ
[ன்றன்னே
ஒருநேறியமன்மீவைத்துணர் ஞானசம்பந்த
[னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்கொல்வினை
[தீர்தல்எளிதாமே.

(ஹை ஹை செ. 11)

[“பெரு நெறிய பிரமபுரம்” என்பது “பெண்ணைத பெருந்துறை” (திருவாசகம்) என்னும் பொருளுடையது.]

அமல முதற்படி காணப்பட்டு உணர்ச்சியாகிய மதி மதியாகிய பதி விளக்கம் பெற்று நிற்கும் இடப தேகம் என்னும் விமல யாக்கை பெற்ற அவசரத்து—மனமும் மதியும் ஒன்றிய அவசரத்து அருளப் பட்டது இவ் வரிய பெரிய பதிகம் என அறிதல்

வேண்டும்.

பின் வரும் பிரபல சுருதியும் “வல் உகைப்பு அறிவு ஆக்கம் பெற ஊக்கலின்” என்னும் இடைக்காடர் கூற்றை நன்று வலியுறுத்தல் காண்க.

திருவாசகம்.

பூனொணைதொரன்பு பூண்டு
பொருந்திராடொறும்போற்றவும்
நானொணைதொர் நாண மெய்தி
நடுக்க டலுள முந்திரான்
பேனொணைபெருந்துறைப் பெருந்
தோணிப்பற்றி ஈகைத்தலுப்
கானொணைத்திருக் கோல நீவந்த
காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.
(ஊதிருக்கழுக்குன்றப்பதிகம். பாசரம் 4.)

களவு என்னும் கந்தருவ வழக்கத்தால் — நிறை முறையான சிற்றின்ப துகர்ச்சி என்னும் சிறு வாழ்வினால் வாய்மையான அன்பு கைவரப் பெறுதலால் கீழ் முக விளைவும் பக்கச் சலன கதியும் உடையதாய் நாணிக் கோணியிருந்த குண்டலியானது,

மேல் எழுந்து சுழிமுனையைத் தாவுதற்கண் நடுக்கலுள் அழுந்தி அளவிறந்த பையாப்புக்களை — துன்பங்களை அடையுங்கால் பெருந்துறைப் பெருந்தோணியாகிய அமல நாதங்களை கரையேற்றுவன ஆகும்.

பெருந்துறைத் தோணி பற்றி உகைத்தலாகிய வல் உகைப்பே — வலிய உகைப்பே அறிவு ஆக்கம்பெற ஊக்குவது என்க.

இது பற்றியே ‘பெருந்துறைத் தோணிபற்றி உகைத்தலும் காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே’ என்று அருளிச் செய்யப்பட்டது.

அறிவு ஆக்கம் பெற்றமையே — யாவற்றையும் தடையின்றி அறியும் தூய உணர்ச்சி கைவரப் பெற்றமையே ‘காட்டினாய்கழுக்குன்றிலே’ என்பதன் மறை பொருளாகும்.

இவ் அரிய பாசரப்பொருள் “வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 46 இல் “கீழ்மை யகற்று” என்னும் கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறப்பட்டது ஆங்குக் காண்க.

இவ்வாற்றால்,
“வல் உகைப்பு அறிவு ஆக்கம் பெற [ஊக்கலின்”

என்னும் இடைக்காடர் திருவாக்கின் உண்மைப் பொருள் கண்டு கொள்க. அலையும் உளத்தை சிவிர்த்தி நெறியில் ஒருமுகப்படுத்தி ஊரச் செய்தலும் சீர் நடை அடைவால் பௌதிகங்களில் மாற்றங்களைச் செய்து அவற்றின் ஏற்றத் தாழ்ச்சிகளைச் சமப்படுத்தித் தெளிவை உண்டாக்குதலும், அந்நால் ஞான திருவடி கைவரச் செய்தலுமே “சூது” என்னும் திரோதானமாய் உடலகத்து நிலவும் நாதங்கள் புரியும் செயல் என்க.

மேலைச் சூத்தத்தால் கூறிய “பாங்கழி கோலை”யின் பயன் இதுவே ஆம். உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள் ஆகிய நாதங்கள் — சூது என்னும் திரோதானமாய் நிற்கும் நாதங்கள் உரிய சாதகங்களால் ஆக்கமுற்று அமல மடைந்து — உடலுயிரை அமல மாக்கிப் பிருதிவி அம்சமாகிய உடலகத்து உறைந்து அதனை நாத சீர்மாக்கி — ஈனமற்றகாயமாகிய ஈசன் வடிவமாக்கி நித்தியத்துவம் பெறச் செய்கின்றன — நித்தியத்துவம் பெறுகின்றன என்க.

ஆதலால் சீவர் தோறும் இவை நிலைத்தன என்பாராய்

“நிலையி”

என இச் சூத்தத்துக்கு முற்றுத் தந்தனர் புலவர் என அறிதற் பாற்று” மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறிப்பவைகளால் மூவடி முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் அறக்கூறு என்னும் மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் ஒன்பதாம் சூத்த மகுடமாகிய “சூது” என்பதன் பண்பும் பயனும் ஒருவாறு உணரத்தரும்.

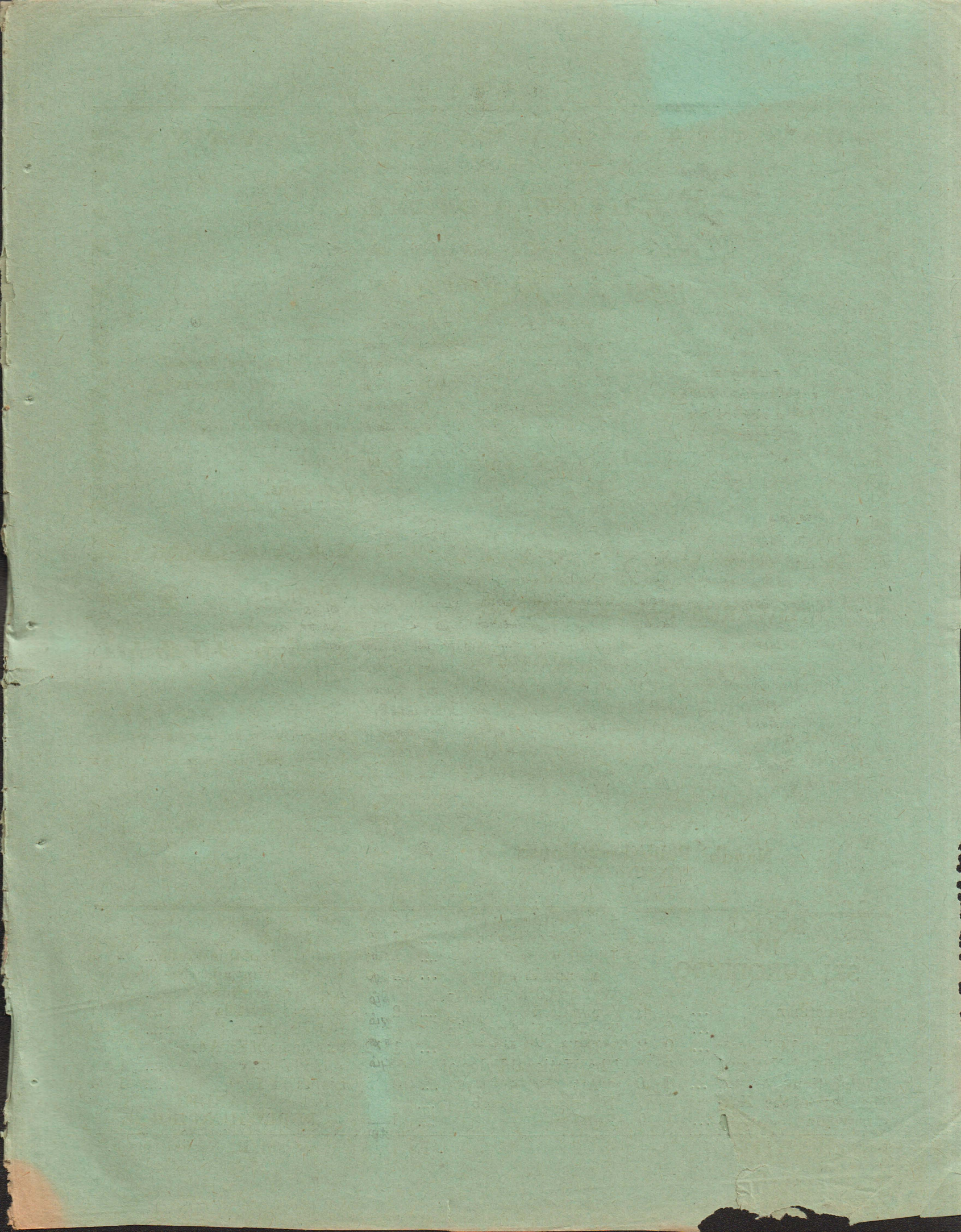
சுபம்

புத்தகமதிப்புரை.

மங்கையர்க்கரசியார்.

இச் சிறிய சுவடி, பாண்டி நாட்டில் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் சமண மாசறுத்துச் சைவத்தை நிலை நாட்டுதற்குக் காரணராயிருந்து, அப் பெருமானால் தேவாரத்தில் போற்றிப் புகழப்பட்ட, குரு மூர்த்தியாகிய அன்னவர் திருவருட் பிரசாதம் பெற்று நித்தியத்துவம் அடைந்த சைவ சிகாமணியாகிய மங்கையர்க்கரசியார் வரலாற்றைச் சேக்கிழார் என்னும் புலவர் பெருமான் பத்திச் சுவையும் காவிய நயமும் சொட்டும் படிபாடிய பெரிய புராணம் என்னும் செழுந் தமிழ்ச் சைவ காவியத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு செவ்விய தமிழ்-நடையில் எழுதப்பட்டதாகும்.

இதனை எழுதியோர் ஷெ புலியூர்ப் புராணம் பாடுவித்த ஷெ தம்பைய பிள்ளைக்கும் அவர் பன்னியாராகிய பவள நாயகியாருக்கும் அருந்தவ நாயகியாகி உதித்து, வழக்கறிஞரும் தமிழ் வாணவர் நண்பருமாகிய திருவாளர் கனகராயர் அவர்களை நாயகராகப் பெற்று வித்தியா விநோதராய் வீற்றிருக்கும் அருந்தவ நாயகி என்னும் அபிதானமுடைய அம்மையார் ஆவர். நான் முகமாகக் காணப்படும் அகவற்பா இவர் செய்யுள் இயற்றும் திறனுடைபார் என்பதனையும் தெரிக்கின்றது. இந் நூல் படிப்போர் உள்ளத்துச் சைவாபிமானத்தையும் சிவபத்தியையும் கிளரச் செய்வதாகும். குடும்பக் கலக்கங்களுக்கும் வீணை கொண்டாட்டங்களுக்கும் காரணமான சல்லாபங்களிலும் விபீர்தமான நவீன நாகரீகங்களிலும் ஈடுபட்டு உழலும் தற்காலப் பெண்கள் பலரும் நல்வழியை நாடி உய்திபடையும்படி முன் மாதிரி காட்டி நிற்கும் இவ் அம்மையார் மேலும் இதுபோன்ற அடியார் சரிதங்களை எழுதித் தமிழுக்கு உபகரிக்கும் வண்ணம் இறைவன் திருவருள் புரிவானாக. இந்நூல்கள் யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பளை வழக்கறிஞர் (Proctor) K.S. கனகராயர் அவர்களிடம் பெற்றபாலின. ஷெ நூல்களை எமக்கு அனுப்பி வைத்த ஷெ வழக்கறிஞர் அவர்களுக்கு எமது வந்தனம் உரியதாகுக. [ப-ர்]

திருவாசக உண்மை

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவியருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அணு தபால் முத்திரைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

TOWARDS TRANSCENDENCE.

Vedanta Kesari Madras, Writes:—

“ The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man become the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.”

Price As. 12.

Nandhi Publishing House
PONDICHERRY.

இனம்!

இனம்!

சுத்த சாதகம்

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய சதம் அல்லது 1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

BOOKS BY SRI AUROBINDO		RS. AS			
			First Series	... 5 0	The Yoga and its object 012
			Second Series	.... 7 8	The Mother 1 0
			Isha Upanishad	.... 1 8	The Riddle of this World.... 2 0
			Ideal and Progress	... 1 0	The Teaching and the
			War and Self - Deter-		Asram of Sri Aurobindo.... 0 10
			mination	.... 2 0	Songs to Myrtilla 1 4
The Superman	... 0 6		The Renaissance in		Baji Prabhu 0 10
Evolution	... 0 8		India	... 1 12	Sx Poems of Sri Auro-
Thought and Glimpses	... 0 9		The National Value of		bindo 1 4
A System of National			Art	.... 0 8	Lights on Yoga 1 4
Education	... 1 0		Uttarapara Speech	.... 0 4	
The ideal of the Kar-			Kalidasa	.... 1 0	
mayogin	... 1 10				